

Oponentka: PhDr. Michaela Ottová, Ph.D.

Blahoslav Uhrovič: „Tři dřevořezby první čtvrtiny 14. století“

Posudek oponentky:

Tématem bakalářské práce B. Uhroviče je studium tří vrcholně gotických soch. A to sice Madony strakonické, Madony z Rouchovan a Svaté Dobrotivé, dnes ve sbírkách Národní galerie v Praze. Hlavním cílem jeho práce bylo shromáždění dosavadních názorů a jejich vzájemná konfrontace.

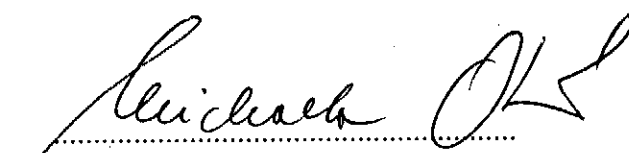
O vážnosti a složitosti problematiky sochařství 13. a 14. století nemůže být pochyb. Autor zdatně prezentuje dosavadní přístupy historiků umění, ale nehodnotí je, ani se explicitně nekloní k některému z názorů. Složitou otázku datací těchto soch nechává v textu neřešenou, jeho názor zaznívá pouze v obrazové příloze (Strakonická madona – konec 13. století, Madona z Rouchovan – 1. polovina 14. století, Sv. Dobrotivá – před 1327) a též v samotném názvu bakalářské práce (obecně první čtvrtina 14. století). Tomuto zařazení neodpovídá přesně jinak kvalitní studie o kulturně historických okolnostech vzniku umění doby posledních Přemyslovců (zejména pěkná je pasáž o prolínání a přechodu světů klasické a poklasické gotiky), která nepokračuje ve stejné hloubce do období vlády Jana Lucemburského.

Každá socha je uvedena podobným formálním rozbořem, poté je samostatně pojednáno o jejích slohových východišcích s přehledem dosavadních názorů. Poslední část monografie Madon je věnována ikonografii Panny Marie jako nevěsty Kristovy, u sv. Dobrotivé je přínosná kapitola o historii poutního místa a kláštera ve svaté Dobrotivé. Kapitola o poutnictví ve středověku čerpá, jak uvádí autor pouze z jednoho pramene (N. Oexle), a neklade si tak za cíl detailněji zpracovat téma poutí ve středověku, jde spíše snad o zájem autora představit typ středověkého člověka, který se na pouť vydával.

Okrajově lze autorovi vytknout, že pracuje spíše se starší literaturou, což se projevuje v používání již lehce zastaralých datací. Např. v případě datace děl Mistra sv. Josefa je lépe používat literaturu recentní, např. alespoň knihu „Gotika“ z nakl. Könemann, která je dostupná i v českém jazyce. To se týká i datace soch v Remeši na záp. průčelí a pod. Drobný chaos autor přináší i do bibliografických údajů. Například editorem katalogu Gotiky v západních Čechách je pouze Jiří Fajt, stejně jako je autorem katalogového hesla o sv. Dobrotivé. K této soše lze podotknout také, že kdyby byla koncipována jako figura ležící (stejný názor zastává i J. Fajt), tak by byla pravděpodobně prosta podstavce, který je původní (s. 36). Za poměrně důležité též považuji opomenutí recentního katalogu Národní galerie (Š. Chlumská ed. Čechy a střední Evropa 1200-1550, Praha 2006, s. 15-18), kde jsou všechny tři sochy uvedeny s názorem J. Fajta.

Bakalářská práce B. Uhroviče splnila zcela své zadání, těžiště práce můžeme vidět v dobře anotované literatuře a též v povedených formálních rozbořech všech studovaných soch. Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji ji hodnotit „ v e l m i d o b ř e.“

V Praze dne 21. srpna 2007

.....
podpis oponentky bakalářské práce